

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **M. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
doručovací adresa: „X“,
zastoupený Mgr. Pavlem Hrtánkem, advokátem,
sídlem Pařížská 1218/7, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 1. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 11. 2017, č. „X“, kterým mu s odkazem na ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), byla zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 16. 10. 2017 činí míra poklesu jeho pracovní schopnosti pouze 20 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. Žalobce v žalobě uvedl, že nebyla dostatečně zjištěna skutečná příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Napadl diagnostickou průkaznost posouzení míry jeho schopností vykonávat práci, která vychází jen z domněnky a osobního posouzení posuzovatele, bez jakýchkoli objektivních důkazů. Navrhl, aby soud určil nezávislé diagnostické pracoviště, na kterém by bylo za přítomnosti soudního znalce z příslušného oboru provedeno několikadenní zkoumání diagnostickými přístroji, které by prokázaly skutečnou míru jeho schopností k výkonu práce. Tím by zároveň byly vytvořeny předpoklady k vydání nezávislého znaleckého posudku. Pokud by takové pracoviště v České republice neexistovalo a lékařská věda neměla účinné diagnostické prostředky, žádal o uznání jeho zdravotních obtíží pro účely posudkově-lékařského hodnocení. S ohledem na uvedené nedostatky označil posudky posudkové komise v Mostě a posudkové komise České správy sociálního zabezpečení za neúplné a nepřesvědčivé. Takové pochybení přitom dle žalobce mohlo mít za následek nesprávné stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí, a tím i nesprávné posouzení zákonných podmínek invalidity. Zdůraznil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření stručně zrekapitulovala průběh předcházejícího řízení a navrhla, aby byl zdravotní stav žalobce přezkoumán Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. S ohledem na zjištěný skutkový stav setrvala na závěrech napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Ústní jednání před soudem

4. Při ústním jednání před soudem konaném dne 17. 6. 2019 první zástupce žalobce setrval na podané žalobě. Pověřená pracovnice žalované při ústním jednání odkázala na písemné vyjádření žalované založené ve spisu.
5. Soud při ústním jednání provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 6. 11. 2018 s tím, že komise konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Právní zástupce žalobce se k předmětnému posudku nevyjádřil. Pověřená pracovnice žalované jej shledala úplným a objektivním.
6. Právní zástupce žalobce ve svém závěrečném návrhu navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení, dále požádal o náhradu nákladů řízení odpovídající vynaloženému poštovnému. Pověřená pracovnice žalované navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Náhradu nákladů řízení nepožadovala, výslovně se jí vzdala.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ustanovení § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, prostudování předloženého správního spisu a po provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva vnitra v Ústí nad Labem ze dne 6. 11. 2018, jenž nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti na přiznání invalidního důchodu bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. M. A., pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most, která při lékařské prohlídce dne 16. 10. 2017, posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že nesplňuje požadavky pro přiznání invalidního důchodu prvního stupně. Dle závěru dotyčné lékařky pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce odpovídá celkem 20 %, tj. postižení uvedenému v kapitole V, položce 5, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhl. č. 359/2009 Sb.“), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15-20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhl. č. 359/2009 Sb. se nemění. Na základě tohoto posudku bylo vydáno dne 2. 11. 2017 rozhodnutí č. 761 026 2803, kterým byla zamítnuta žádost žalobce na přiznání invalidního důchodu, neboť pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti žalobce dosahuje pouze 20 %.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné námitky, v nichž nesouhlasil se zjištěnými závěry. Uvedl, že nemůže vykonávat žádnou pracovní činnost, má dlouhodobé zdravotní problémy a cítí se být nemocen.
11. Žalovaná si v rámci řízení o námitkách nechala vyhotovit nový posudek o invaliditě ze dne 15. 1. 2018. Tento posudek byl vyhotoven lékařkou MUDr. L. D. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u žalobce rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Dále lékařka Lékařské posudkové služby uvedla, že posouzení zdravotního stavu žalobce v I. instanci proběhlo v souladu s platnými předpisy sociálního zabezpečení, přičemž nebyly shledány medicínské důvody ke změně posudkového výroku. Na základě tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nového posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým byly námitky žalobce zamítnuty.

12. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
13. Dle ustanovení § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
15. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
16. V projednávané věci byla žalobci zamítnuta žádost na přiznání invalidního důchodu, neboť dle posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 16. 10. 2017 pokles pracovní schopnosti u žalobce dosahuje pouze 20 %, kdežto pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 % a více. Napadeným rozhodnutím pak byly zamítnuty námitky Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce, když posudková lékařka v rámci přezkoumání zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách dospěla k závěru, že pokles jeho pracovní schopnosti dosahuje 20 %, a nikoli zákonem požadovanou minimální hranici 35 %.

17. V projednávané věci tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto o tom, že žalobci nenáleží nárok na přiznání invalidního důchodu, neboť pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně je nutný pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, přičemž žalobce zastával názor, že mu náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
18. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ustanovení § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda u něj nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o zamítnutí jeho žádosti o přiznání invalidity prvního stupně. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ustanovení § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.
19. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky MUDr. L. D., která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce a posoudila také pokles jeho pracovní schopnosti.
20. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 6. 11. 2018. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru interního lékařství a revmatologie. Na podkladě doložené lékařské dokumentace si komise rovněž vyžádala konzultace zdravotního stavu žalobce s odborným lékařem z oboru psychiatrie MUDr. G. a odbornou lékařkou z oboru neurologie MUDr. K. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (spirometrie MUDr. S. ze dne 19. 10. 2016, ergometrie MUDr. L. ze dne 25. 10. 2016, zpráva z hospitalizace na interním odd. prim. MUDr. N. ze dne 31. 10. 2016, Holterovo EKG MUDr. N. ze dne 14. 12. 2016, alergologický a imunologický nález MUDr. K. ze dne 9. 1. 2017, interní nález MUDr. S. ze dne 26. 1. 2017, sdělení obvodní lékařky MUDr. N. ze dne 21. 2. 2017, kardiologický nález - katetrizační MUDr. K. ze dne 27. 3. 2017, neurologické nálezy MUDr. L. ze dne 11. 5. 2017, 30. 6. 2017 a 13. 11. 2017, EMG vyšetření MUDr. K. ze dne 24. 5. 2017, laboratorní vyšetření enzymů a srdečních markerů ze dne 25. 5. 2017, vyšetření biopotického materiálu MUDr. W. ze dne 16. 8. 2017, zátěžový test MUDr. T. ze dne 3. 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2017, vyšetření na Ústavu dědičných a metabolických poruch MUDr. RNDr. J., Ph.D., ze dne 15. 11. 2017), zdravotní dokumentace obvodní lékařky MUDr. N., spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most, včetně spisu námitkového řízení České správy sociálního zabezpečení, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj nebyl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nýbrž pouze o 5 %.

21. Komise konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 5 %. Komise prostudovala veškerou doloženou odbornou lékařskou dokumentaci a zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý. Na rozdíl od předchozích posouzení zdravotního stavu však jako rozhodující příčinu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti vyhodnotila onemocnění hypertenzí - vysokým krevním tlakem. Onemocnění není pokročilé, ale spíše hraniční, při zátěžových testech je reakce krevního tlaku hodnocena jako přiměřená, při Holterově monitoraci byly zachyceny hraničně vyšší hodnoty krevního tlaku. I přes uvedenou změnu v hodnocení zdravotního stavu tady žalobce není považován za invalidního pro první stupeň invalidity. Komise rovněž uvedla, že zdravotní stav žalobce nehodnotila dle kapitoly X - postižení dýchací soustavy, protože nebylo prokázáno žádné onemocnění dýchací soustavy, které by bylo příčinou námažové dušnosti. Nebylo zjištěno ani žádné závažné postižení srdeční, pouze snížená tolerance zátěže a sinusová tachykardie (zrychlená normální činnost srdeční), nebyla ani prokázána žádná závažná postižení k objasnění svalových potíží. Komise rovněž poukázala na skutečnost, že v lékařské dokumentaci není zmínka o tom, že by se žalobce léčil na psychiatrii či u psychologa.
22. Žalobce tak s ohledem na jeho zdravotní stav spadá do skupiny zdravotního postižení uvedeného v kapitole IX - postižení srdce a oběhové soustavy, položce 8 - arteriální hypertenze, písm. a) - minimální postižení přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 5 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhl. č. 359/2009 Sb. nebyla navýšena. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
23. Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 6. 11. 2018, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Ústí nad Labem sice dospěli v porovnání s posudkovou lékařkou Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem k jinému závěru ohledně příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a míry poklesu jeho pracovní schopnosti, nicméně došli ke shodnému závěru, že u něj míra poklesu pracovní schopnosti soustavné činnosti nedosahuje 35 %, tedy hodnoty potřebné pro přiznání alespoň invalidity prvního stupně.
24. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek ze dne 6. 11. 2018 Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce, neboť tento posudek vyhodnotil jako úplný a objektivní. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce, poté co byli s tímto posudkem seznámeni. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, přitom koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žalobu ve výroku rozsudku I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
27. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 22. 1. 2018, a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které by nastaly po 22. 1. 2018 a které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 17. 6. 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)